

Ordet for Partiet Venstre (Sigurd Berg), i vide Kredse den Opfattelse, at Loven af 27. Oktober i alt for høj Grad virker som en Lov til Fordel for arbejdsløse, som ikke vil arbejde, men alle kan vel være enige om, at det gælder om at faa en Lov, der hjælper arbejdsvillige arbejdsløse. Formentlig vil ogsaa alle kunne være enige om, at den førstnævnte Klasse, de arbejdsuwillige, ikke skal understøttes. Jeg maa antage, at der her er et Punkt, hvor Loven af 27. Oktober i nogen Grad har svigtet, og jeg tror, at det ærede Medlem, der førte Ordet for Partiet Venstre, satte Fingeren paa det ømme Punkt, nemlig den manglende Kontrol. En Kontrol, der, som det ærede Medlem, der førte Ordet paa det socialdemokratiske Partis Vegne, nævnedes, skulde være Arbejdsløshedskasserne selv, turde dog muligens være en lille Smule for spinkel; en Kontrol, der, om jeg saa maa sige, paa denne Maade hviler i sig selv, vil neppe kunne anses for at være fyldestgørende.

Det vil sikkert være rettest, at denne Sag behandles i et Udvalg, men jeg ønsker ikke, at dette Udvalgs Opgave skal begrænses paa den Maade, som Hr. Sigurd Berg nævnedes. Det lyder maaske underligt at bruge Udtrykket „begrænses“, for det var jo et ret vidt Program, han lagde, men jeg tror dog, der under Udvalgets Arbejde ogsaa maa inddrages en Undersøgelse af, hvorvidt det vil være muligt at faa saadanne Ændringer i Loven af 27 Oktober, at de mest fremtrædende Mangler fjernes. Det forekommer mig nemlig langt fra at være uden Betænkelse uforandret at overføre en Lov om Arbejdsløshed, der er givet i Oktober, altsaa med Vinteren for Øje, paa Sommertiden; hvor Arbejdsløsheden dog normalt er og ogsaa efter de Oplysninger, der er forelagte Tinget, har vist sig at være mindre. Jeg tør gaa ud fra, at den højt-ærede Indenrigsminister ligger inde med Oplysninger om, hvorledes Loven har virket, og at disse Oplysninger allerede nu kunde være af stor Værdi for det eventuelle Udvalgs Arbejde. Det er altsaa det konservative Folkepartis Ønske, at Loven af 27. Oktober ændres paa visse Punkter og derefter bringes til at gælde indtil den 31. Oktober, til hvilken Tid forhaabentlig en Lov hvilende paa andre Principper kan være færdig fra Rigsdagen. Jeg maa her ogsaa pointere, at det er i høj Grad ønskeligt, at en Lov af saa principiel Karakter og saa vidt rækkende finansiel Betydning forelægges Rigsdagen i saa god Tid, at den kan behandles færdig uden Jageri. Det er i forrige Samling, hændet flere Gange, at meget

vigtige Lovforslag er blevet forelagt og der er krævet en overordentlig hurtig Behandling af dem, en saa hurtig Behandling, at jeg har hørt ret skarpe Udtryk anvendt derom. Jeg synes, Rigsdagen har Krav paa at faa Lovforslagene forelagt saa vel forberedte og i saa god Tid, at man i hvert Tilfælde kan faa den fornødne Tid til at sætte sig ind i dem. Man maa forlange det baade for Rigsdagens egen Skyld, for Medlemmernes Skyld og for de Vælgeres Skyld, som de repræsenterer.

Det ærede Medlem, der førte Ordet for Venstre, rørte ved et andet Spørgsmaal af ret vidtrækkende Betydning, jeg tror, han kaldte det Samarbejde mellem Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedskasserne. Jeg vilde ønske, man kunde tale om Samarbejde dér. Jeg tror, at Forholdet i Virkeligheden ligger saaledes, at der aldeles ikke er noget Samarbejde. Jeg tror, at den højtærede Indenrigsminister, hvis han spurgte sine Embedsmænd om Samarbejdet mellem Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedskasserne, vilde faa nogenlunde nedslaaende Oplysninger om Rækkevidden af dette Samarbejde. Det stiller sig for mig saaledes, at Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedskasserne i Virkeligheden er to Sider af ganske samme Sag. I Virkeligheden er det aldeles irrationelt, at man har en Lov om Arbejdsanvisning og en Lov om Arbejdsløshedskasser, og at Arbejdsanvisningen dirigeres af een Embedsmand og Arbejdsløshedskasserne af en anden, idet man derved nødvendigvis kommer til at mangle den fornødne Enhed i Ledelsen. Disse to Institutioner, der begge tager Sigte paa et dybt indgribende, socialt Spørgsmaal, bør være under een Ledelse; i hvert Tilfælde bør de handle i nøjeste Kontakt med hinanden. For saa vidt det var dertil, det ærede Medlem, som førte Ordet for Venstre, sigtede, kunde jeg meget vel tænke mig, at det vilde være hensigtsmæssigt at overveje dette Spørgsmaal i en Kommission. Hvorledes denne skulde sammensættes, skal jeg aldeles ikke udtale mig om. Jeg har kun lige nævnt min Stilling til dette Spørgsmaal, uden at jeg har haft Lejlighed til at gøre det til Genstand for en nærmere Undersøgelse; men jeg vil principielt slutte mig til — og kan gøre det paa det konservative Folkepartis Vegne —, at dette Spørgsmaal undersøges. Det er i Virkeligheden det til Grund liggende, det er hele Arbejdsanvisningens og Arbejdsløshedskassernes Alfa og Omega, at disse Sager ledes under ensartede Synspunkter og saa vidt muligt af den samme. Jeg vil i Henhold til disse Bemærk-